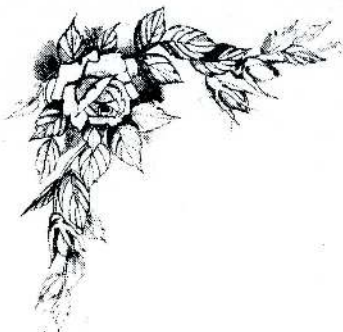


தோத்திரத் திரட்டு

அமரர். திருமதி மகேஸ்வரி குணதிலக அவர்களின்
 ஞாபகார்த்தமாக சீம்மலர் வெளியிடப்படுகின்றது

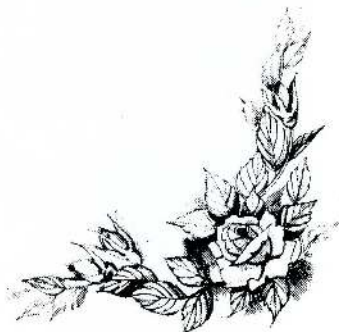
12.02.2012

Digitized by Noolaham Foundation.
 noolaham.org | aavanaham.org



சமர்ப்பணம்

அன்பாலும் அறிவாலும்
அரவணைத்து நின்றவர்க்கு
பண்பு நிறைந்தவராய்
பாசமது கொண்டவராய்
எங்களுக்காய் என்றென்றும்
ஒளிபேற்றி நின்றவர்க்கு
தேவாரப் பாமாலை
தொகுத்தளித்து அஞ்சலியாய்
தந்து நின்றோம்.
உங்கள் ஆத்மா சாந்தியுற
இறைனை நாம் இறைஞ்சுகின்றோம்.
குடும்பத்தினர்





ஆனைமுகன் ஆறுமுகன் அம்பிகை பொன்னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணிபதம் நாடு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தாமணியே நீயெனக்கு
சங்கத்தமிழ் மூன்றும் தா

விநாயகர் துதி

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் ரேனே

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து

வாக்குண்டாம் நல்ல மணமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்பார் தமக்கு.

திருவாக்கும் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொல்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனை முகத்தானைக்
காதலால் கூப்புவர் தம் கை

தேவாரப்பதிகங்கள்

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர்

தூவெண் மதிசூடி

காடுடைய சுடலைப்பொடி பூசியென்

னுள்ளங் கவர்கள்வன்

ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந்

தேத்தவருள் செய்த

பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய

பெம்மானிவ னன்றே.

வேயறு தோளிபங்கன் விடமுண்ட கண்டன்

மிகநல்ல வீணைதடவி

மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்

உளமே புகுந்த வதனால்

ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி

சனிபாம் பிரண்டுமுடனே

ஆசறு நல்ல நல்ல அவை நல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே

உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்

பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ

மண்ணார்ந்தன அருவித்திரள் மழலைமுழ வதிரும்

அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே.

வேதமோதி வெண்ணூரல் பூண்டு வெள்ளை எருதேறிப்

பூதஞ்சூழ பொலிய வருவார் புலியினூரி தோலார்

நாதாவெனவும் நக்காவெனவும் நம்பா எனநின்ற

பாதம் தொழுவார் பாவந்தீர்ப்பார் பழன நகராரே

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானிலம்

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக

ஆழ்க தீயதெல் லாம் அரனாமமே

சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்க்கவே



திருநீற்றுப்பதிகங்கள்

மந்திரவாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தரமாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திருவால வாயான் திருநீறே.

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதம் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப்புனல்வயல் சூழ்ந்த திருவாலவாயான் திருநீறே

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்தியமாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருவாலவாயான் திருநீறே

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணத் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணத்தருவது நீறு திருவாலவாயான் திருநீறே

பூச இனியது நீறு புண்ணியமாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத்தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தமதாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருவாலவாயான் திருநீறே

அருத்தமதாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தம் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசம் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவாலவாயான் திருநீறே

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கியமாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவாயான் திருநீறே

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தருவது நீறு
பராவணமாவது நீறு பாவமறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திருமேனி யாலவாயான்திரு நீறு

மாலொடயனறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர் கடங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல வுடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆலவாயான் திருநீறே

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமும் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப்பட்ட பொருளால் ஏத்தும் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆலவாயான் திருநீறே

ஆற்ற லடல்விடை யேறு மாலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் புகரன் ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னனு டலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர்ச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே





நமச்சிவாயத் திருப்பதிகங்கள்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அமரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்டமில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை ஒன்றும் இல்லையாம்
பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சிவாயவே

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லலோம்
மடுக்கிற்கீழ் கிடக்கினு மருளினா முற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதிகட் கெல்லாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறையாறங்கள்
திங்களுக் கருங்கலம் திகழு நீண்முடி
நங்களுக்கருங்கலம் நமச்சி வாயவே

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கல்லால்
நலமில னாடொறு நல்கு வானலன்
குலமிகராயினும் குலத்திற்கேற்பதோர்
நலமிகக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே

வீடினாலரு கினில் விழுமிய ஞெண்டர்களைக்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஓடினே ஞோடிச் சென்றுருவங் காண்டலு
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சிவாயவே

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
நன்னெறியேசர ஞால்த றிண்ணமே
அன்னெறியே சென்றங் கடைந்தவர்க்கெல்லாம்
நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே

மாப்பிணை தழுவிய மாதோர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழு
நாப்பிணைத் தழுவிய நமச்சிவாயப் பத்தாம்
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே



நிரைகழ லரவம் சிலம்பொலி யலம்பு
 நிமலர் நீறணி திருமேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்துங் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
 குரைகடலோத நித்திலங் கொழிக்குங்
 கோண மாமலை அமர்ந்தாரே.

தாயினும் நல்ல தலைவரென் றடியார்
 தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
 வாயினும் மனத்தும் மருவிநின் றகலா
 மாண்பினர் காண்பல வேடர்
 நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பார் நீக்கி
 நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
 கோயிலுஞ் சுனையுங் கடலுடன் சூழ்ந்த
 கோணமா மலை அமர்ந்தாரே

கூற்றாயினவாறு விலக்ககலீர்
 கொடுமை பல செய்தன நானறியேன்
 ஏற்றாயடக்கே இரவும் பகலும்
 பிரியாது வணங்குவ எனப்பொழுதும்
 தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
 குடரோடு தூக்கி முடக்கிடர்
 ஆற்றேனடியே னதிகைக் கெடில
 வீரட்டனத்துறையம்மானே

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
 வீசு தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
 மூசு வண்டறை பொய்கையும் போன்றதே
 ஈசு னெந்தை இணையடி நீழலே

மாதர்ப் பிறைக் கண்ணி யானை மலையான் மகளொடும் பாடிப்
 போதொடும் நீர்சுமந்தேத்திப் புகுவாரவர் பின் புகுவேன்
 யாதுஞ் சுவடுபடாமல் ஐயாறடைகின்ற போது
 காதன்மடப்பிடியோடும் களிற்று வருவனக் கண்டேன்
 கண்டேனவர் திருப்பாதங் கண்டறியாதன கண்டேன்

பித்தாயிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத்துன்னை
 வைத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய்
 நல்லூருட்டுறையுள்
 அத்தா உனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

நத்தார்படை ஞானன்பக வேறிந்தனை கவிழ்வாய்
 மத்தம்மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்
 பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவிடின் கரைமேல்
 செத்தாரெலும் பணிவான் திருக் கேதீச்சரத்தானே.

பொன்னார் மேனியனே புலித்தோலையரைக்கசைத்து
 மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை அணிந்தவனே
 மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே
 அன்னே உன்னையல்லால் இனி யாரை நினைக்கேனே

மற்றுப் பற்றெனக் கின்றி நின்திருப்
 பாத மேமனம் பாவித்தேன்
 பெற்ற லும்பிறந் தேனி னிப்பிற
 வாத தன்மைவந் தெய்தினேன்
 கற்ற வர்தொழு தேத்துஞ் சீர்க்கறை
 யூழிற் பாண்டிக் கொடுமுடி
 நற்ற வாவுனை நான்ம றங்கினுஞ்
 சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே

திருவாசகப் பதிகங்கள்

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
 யோகமே ஊத்தையேன் தனக்கு
 வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
 வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
 செம்பொருள் துணிவே சீருடைக் கழுவே
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந்த ருளுவ தினியே

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்கு
 செம்மையையாய் சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கனப் பிடித்தேன்
 எங்களுத் தருளுவ தினியே

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்தநீ பாவினே னுடைய
 உயினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தீருளுவ தினியே

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
 பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேடி நீ ஆண்டாய் சிவபுரத்தரசே
 திருப்பெருந் துறையுறைய சிவனே
 உடுவதுன்னோடு வப்பதும் உன்னை
 உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
 வாடினென் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகெவன் றருள் புரியாயே

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாராது ஒழிந்தால் கவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
 தாயே என்று உன்தாள் அடைந்தேன்
 தாயா நீ என்பால் இல்லையே
 நாயேன் அடிமை உடன் ஆக
 ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ.

சிந்தனை நின் றனக்காக்கி நாயினன்றன்
 கண்ணினை நின்றிருப்பாதம் போதுக்காக்கி
 வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குள்
 மணிவார்த்தைக் காக்குமைம் புலன்கள் ஆர
 வந்தனை ஆட்கொண்டுள்ளே புகுந்தவிச்சை
 மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
 தந்ததனை செந்தாமரைக் காடையை மேனித்
 தனிச்சுடரே இரண்டுமலியத் தமிழனேற்கே

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
 வேண்ட முழுதுந் தருவோய் நீ
 வேண்டும் அயன்மார்க் கரியோய் நீ
 வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீ யாதருள் செய்தாய்
 யானும் அதுவே வேண்டினல்லாம்
 வேண்டும் பரிசொன்றுன் டென்னில்
 அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
 பொன்நெடுங் கோயிலாப் புகுந்தேன்
 என்பெலா முருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
 தொடக்கெலா மறுத்தநற்சோதீ
 இன்பமே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே



திருப்பல்லாண்டுப் பாடல்கள்

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்

மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிகுடி

ஈசந் காட் செய்மின் குழாம் புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள்ள

வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றுமென்றும் உள்ளபொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

சீரும் திருவும் பொலியச் சிவலோக

நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்ற
தார் பெறுவாருலகில்

உளரும் உலகும் கழற உழறி
உமை மணவாளனுக் காட்
பாரும் விசம்பும் அறியும் பரிசு நாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்

பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்

பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி

ஏத்தொலி எங்கும் குழாம் பெருகி
விழ வொலி விண்ணளவும் சென்று
விம்மி மிகு திருவாருரின்

மழவிடையாற்கு வழி வழி
யாளாய் மணங்செய் குடிப்பிறந்த

பழ வடியாரொடும் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

நிட்டையிலா உடல் நீத்து என்னையாண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவன் அடியாரைச் சீராட்டும்
திறங்களுமே சிந்தித்து
அட்டமுர்த்திக்கு என் அகம் தெகவுறும்
அமிர்தினுக்கு ஆல நிழல்
பட்டனுக்கு என்னைத் தன்பால் படுத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண்டிற் சிதையுங் சிலதேவர்
சிறு நெறி சேராமே
வில்லாண்ட கனகதிரன் மேரு
விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண்டு என்னும் பதங்கடந்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணப் பாடல்கள்

கற்பனைக் கடந்த சோதி கருணையே உருவமாகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச் சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோம மாகுந் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
பொற்புடன் நடம் செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

உலகெ லாம் உணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவு லாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

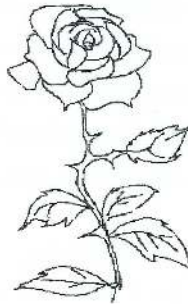
ஆதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளு மாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணு மாகிப்
போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொது நடம்போற்றி போற்றி.

ஐந்து பே ரறிவுங் கண்களே கொள்ள
 அளப்பருங் கரணங்கள் நான்குங்
 சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந்
 திருந்துசாத் துவிகமே யாக
 இந்துவாழ் சடையா னாடுமா னந்த
 வெல்லையில் தனிப்பெருங் கூத்தின்
 வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துட் டிளைத்து
 மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவநானம்
 பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில்ஓங் கியநானம்
 உவமையிலாக் கலைநானம் உணர்வரிய மெய்ங்நானம்
 தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்

மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும்பயன் மதிசூடும்
 அண்ணலார் அடியார் அவர்தமை அமுது செய்வித்தல்
 கண்ணிலால் அவர் நல்விழாப் பொலிவு கண்டார்தல்
 உண்மையாமெனில் உலகர் முன் வருக

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல உன்னையென்றும்
 மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடி
 அறவா நீ யாடும் போதுன்னடியின் கீழிருக்கஎன்றார்





திருப்புகழ்ப் பாடல்கள்

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையு மெழில் நீறும்
இலங்கு நூலும் புலியதளாடையு மழுமானும்
அசைந்த தோடும் சிரமணி மாலையு முடிமீதே
யணிந்த வீசன் பரிவுடன் மேலிய குருநாதா
உகந்த சூரன் கிளையுடன் வேறற முனிவோனே
உகந்த பாசக் கயிறேடு தூதர்கள் நலியாதே
அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில் வரவேணும்
அமைந்த வேலும் தண்டையு மழகிய பெருமானே

பக்தியால் யானுனைப் பலகாலும்
பற்றியே மாதிருப்புகழ் பாடி
முத்தனா மாறெனைப் பெருவாழ்வின்
முத்தியே சேர்வதற் கருள்வாயே
உத்தமதானசற் குணர்நேயா
ஒப்பிலா மாமணிக் கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத் தினிபாதா
வெற்றிவேலாயுதப் பெருமானே

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலிற் நேனமுதத் துணர்வுதி
இன்பரசத் தேபருகிப் பலகாலும்
என்றனுயீக் காஆதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தனைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர்தமக் கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத் தானைமுகப் பெருமானே.

துள்ளு மத வேள்கைக் கணையாலே
தொல்லை நெடு நீலக் கடலாலே

மெள்ள வரு சோலைக் குயிலாலே
 மெய்யுருகு மானைத் தழுவாயே
 தெள்ளு தமிழ் பாடல் தெளிவோனே
 செய்ய குமரேசத் திறலோனே
 வள்ளல் தொழு ஞானக் கழலோனே
 வள்ளி மனவாளப் பெருமானே.

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள் சற் குருவாகி
 பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
 குறமாதைப் புணர்வோனே! சற்குமரேசா!
 கறையானைக் கிழையோனே கதீர்காமப் பெருமானே.

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
 சங்சலந் துங்சகஷத் தசுரகஷயாதே
 கந்தினென் நென்றுற் றுனைநாளும்
 கண்டு கொண்டன்புற் றசுரடுவேனோ
 தந்தகஷயகஷன் கொம்பைப் புணர்வோனே
 சங்கரன் பங்ககஷற் சகஷவைபாலா
 செந்தகஷலங் கண்டுக் கதகஷர்வேலா
 தென்பரங் குன்றகஷற் பெருமானே

அபசார நிந்தைப்பட் டுழலாதே
 அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே
 உபதேச மந்திரப் பொருளாலே
 யுனை நானிந்தருள் பெறுவேனே
 இபமா முகன்றனைக் கிளையோனே
 இமவான் மடந்தை யுத்தமிபாலா
 செபமாலை தந்தசற் குருநாதா
 திருவாவி னன் குடிப்பெருமானே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளம் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை அரசு செய்க குறைவிலாது உயிர்கள் வாழ்க
 நான் மறை அரங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.



திருவாசகச் சிறப்பு வெண்பா

தொல்லை இரும் பிறவி சூழும் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடி வாழ்க

வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சுகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரம்குவிவார் உண் மகிழும் கோன் கழல்கள் வெல்க
சீரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன்கழல் வெல்க
ஈசன்அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன்அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடி போற்றி

ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப்பன் யான்

கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினைபோன் புகழுமாறொன்றியேன்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்மிருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அகரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்நேன்
 உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
 பொய்யாயின எல்லாம் போய் அகல வந்தருளி
 மெய்க்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி மில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின் தொழும்பின்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை போனே

கறந்த பால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன்ஊறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை

மறைந்திட முடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
 புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீன்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடிபேற்குத்

தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்தும் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதர் உள்ளத்து ஓளிக்கும் ஓளியானே
 நீராய் உருக்கி என் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்க்கொணத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாய் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தா மிக்காய் நின்ற
 தோற்றச்சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னூட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனே ஓ என்றென்று

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டளிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்பானே

அல்லற்பிறவி அறுப்பானே ஓ வென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்



திருப் பொற்கண்ணம்

1. முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதுக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியுங் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்
சீத்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஜ யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
2. பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
3. சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுதித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம்நாட்டி யெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
4. காசணிமின்கள் உலக்கை யெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே

5. அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெ டுக்கவொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
 ஆடற் பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
6. உலக்கை பலஓச்ச வார்பெரியர்
 உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
 காண உலகங்கள் போதாதென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
 மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
7. சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடகமெல்லடி யார்க்கு மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே
8. வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

9. வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மங்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
10. முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தங் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
11. மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்தாடிப்பப்ப
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
12. மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
 ஐயனை ஐயப்பிரானை நம்மை
 அகப்படுத் தாட்கொண்டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே

13. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணைம் மென்மொழியீர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
 தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
 பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
14. சங்கம் அற்றச் சிலம்பொலிப்ப
 தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாய்இத முந்துடிப்பச்
 சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிச்
 கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
15. ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
 நாடற் கரிய நலத்தைதந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேரவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
16. ஆவகை நாமும்வந் தன்பாதம்மோடு
 ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவிலும் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுங்|செல்லச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரங் செற்றுகொற்றச்
 சேவகன் நாமகள் பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்து நாமே

17. தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநந் சுண்டல்பாடிப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
18. அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றறி போர்த்தல்பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
19. வட்ட மலர்கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடி
 கிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடி
 கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கனம் பாடிக் கவித்தகைமமேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.
20. வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாயமுற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்விடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்குப்
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே .



திருப்பள்ளியெழுச்சி

எண்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
திருபெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாளே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை யொளியொளி யுதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
யாவரும் அறிவரி யாயெமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருபெருந் துறையுறை சிவபெரு மானேஷ
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கண் முன்வந்
 தேதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

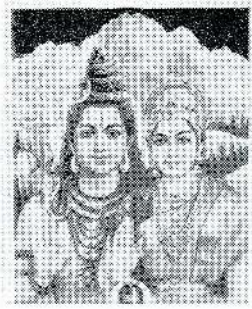
முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
 செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதும் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழ்ச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வானென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்





திருவிவம்பாவை

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டடங்கண்

மாதே வளருதியோவன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வாய்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்யமறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னே! என்னே!

ஈதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

01

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி

ஏசும் இடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்

ஈசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்

தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்

ஈசனார்க்கன்பார்யாம் ஆர் ஏலோர் எம்பாவாய்

02

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்

அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப்பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீர் ஈசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம்புன்மை தீர்த்தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

எத்தோநின் அன்புடைமையெல்லோம் அறியாமோ

சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை

இத்தனையும் வெண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்.

03

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக்கிளிமொழியார் எல்லாரும்வந்தாரோ
 எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
 கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக்கொரு மருந்தை வேதவிழுப்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
 உண்ணெக்கு நின்றுருகயாம்மாட்டோம் நீயேவந்
 தெண்ணிக்குறையில் துயில் ஏலோர் எம்பாவாய். 04

மால் அறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பால்உறு தேன்வாய்ப் படிநீகடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக்குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 05

மாணேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே எழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 உனனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 06

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பல அமரர்
 உனற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னானன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னானை என்னரை மனின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னேங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 அன்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 07

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
 எழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீதென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 08

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவர் ஆவார் அவருகந்து
 சொன்னபரிசே தொழும்பாய் பணிசெய்வோம்
 இன்னவகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோம் ஏலோர் எம்பாவாய். 09

பாதாளம் எழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்தன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவன் ஊர் ஏதவன் பேர் ஆர்உற்றார் ஆர் அயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய் 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
 செய்யா வெண்ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டில்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
 எய்யாமல் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெட நாம் ஆர்த்தாடும்
 தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தன்இவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வர்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகமும் பொய்கை குடைத்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
 அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
 தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
 எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல் பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழா மாடச்
 சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
 சோதி திறம்பாடி சூர்கொன்றை தார் பாடி
 ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாய்ஓவாள் சீத்தம் களிகூர
 நீரொருகால் ஓவாநெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத்தான்பணியாள்
 பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும்
 ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாரொருவப் பூண்மலையீர் வாயார நம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 15
 முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையா எரிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னைச் சிலைகுலவி நந்தம்பை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள் நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்அருளே
யென்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்களன்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலம் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீற்றநாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதீர்வந்து கார்கரப்ப
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
றங்கப் பழுஞ்சொல் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார் தோள்சேரற்க
எங்கை புனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல்பகல் எங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழில் ஞாயிறு எமக்கேலோர் எம்பாவாய் 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாம் செந்தளிர்கள்
பொற்றி யெல்லாவுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீர் ஆடேலோர் எம்பாவாய் 20

பட்டணத்துப் பிள்ளையார் அருளிய

உடற்கூற்று வண்ணம்

ஒருமட மாது மொருவனு மாகி
இன்ப சுகந்தரு மன்பு பொருந்தி
யுணர்வு கலங்கி வொழுகிய விந்து
ஷ்று சுரோணித மீது கலந்து

பனியிலோர் பாதி சிறுதுளி மாது
பண்டியில் வந்து புகுந்து திரண்டு
பதும வரும்பு கமட மிதென்று
பார்வை மெய்வாய்செவி கால்கை ளென்ற

உருவமு மாகி யுயிர்வளர் மாத
மொன்பது மொன்று நிறைந்து மடந்தை
யுதர மகன்று புவியில் விழுந்து
யோகமும் வாரமு நாளு மறிந்து

மகளிர்கள் சேனை தரவணை யாடை
மண்பட வந்தியு தைந்து கவிழ்ந்து
மடமயில் கொங்கை யமுத மருந்தி
யோரறி வீரறி வாகி வளர்ந்த

ஒளிநகை யூற லிதழ்மட வாரு
முவந்து முகந்திட வந்து தவழ்ந்து
மடியி லிருந்து மழலை மொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம் விளம்ப

உடைமணி யாடை யரைவட மாட
உண்பவர் தினபர் தங்களொ டுண்டு
தெருவில் இருந்த புழுதி யளைந்து
தேடிய பாலரொ டோடி நடந்து
அஞ்சு வயதாகி விளையாடியே

உயர்தரு ஞான குருவுப தேச
முத்தமிழின் கலையுங் கரைகண்டு
வளர்பிறை யென்று பலரும் விளம்ப
வாழ்பதி னாறு பிராயமும் வந்து

மயிர்முடி கோதி யறுபத நீல
வண்டியிர் தண்டொடை கொண்டை புனைந்து

மணிபொ விலங்கும் பணிக ளணிந்து
 மாகதர் போகதர் கூடி வணங்க
 மதன சொருப விவனென மோக
 மங்கையர் கண்டு மருண்டு திரண்டு
 வரிவிழி கொண்டு கழிய வெறிந்து
 மாமயில் போலவர் போவது கண்டு
 மனது பொறாம லவர்பிற கோடி
 மங்கல செங்கல சந்திகழ் கொங்கை
 மருவ மயங்கி யிதழமு துண்டு
 தேடிய மாமுதல் சேர வழங்கி
 ஒருமுத லாகி முதுபொரு ளாய்
 இருந்த தனங்களும் வம்பி லிழந்து
 மதன சுகந்த விதன மிதென்று
 வாலிப கோலமும் வேறு பிரிந்து
 வளமையும் மாறி இளமையும் மாறி
 வன்பல் விழுந்திரு கண்க ளிருண்டு
 வயது முதிர்ந்து நரைதிரை வந்து
 வாத விரோத குரோத மடைந்து
 செங்கையி னில்ஓர் தடியு மாகியே
 வருவது போவதொருமுது கூனும்
 மந்தி யெனும்படி குந்தி நடந்து
 மதியு மழிந்து செவிதிமிர் வந்து
 வாயறியாமல் விடாமல் மொழிந்து
 தயில் நேர மிருமல் பொறாது
 தொண்டையு நெஞ்சு முலர்ந்து வறண்டு
 துகிலு மிழந்து கணையு மழிந்து
 தோகையர் பாலர்கள் கோரணி கொண்டு
 கவியுக மீதி லிவர்மரி யாதை
 கண்டிடு மென்பவர் சஞ்சல மிஞ்ச
 கலகல வென்று மலசலம் வந்து
 கால்வழி மேல்வழி சார நடந்து
 தெளிவு மிராம லுரைதடு மாறி
 சிந்தையு நெஞ்ச முலைந்து மருண்டு
 திடமு முலைந்து மிகவு மலைந்து
 தேறி நலாதர வேதென நொந்து

மறையவன் வேத நெழுதிய வாறு
 வந்தது கண்டமு மென்று தெளிந்து
 இனியென கண்ட மினியென தொந்த
 மேதினி வாழ்வு நிலாதினி நின்று
 கடன்முறை பேசு மெனவுரை நாவு
 றங்கி விழுந்துகை கொண்டு மொழிந்து
 கடைவிழி கஞ்சி யொழுகிட வந்து
 பூதமு நாலு சுவாசமு நின்று
 நெஞ்சு தடுமாறி வருநெரமே
 வளர்பிறை போல வெயிறு முரோம
 முஞ்சடையும் சிறுகஞ்சியும் விஞ்ச
 மனது மிருண்ட வடிவு மிலங்க
 மாமலை போல்யம தூதர்கள் வந்து
 வலைகொடு வீசி யுயிர்கொடு போக
 மைந்தரும் வந்து குனிந்தழ நொந்து
 மடியில் விழுந்து மனைவி புலம்ப
 மாழ்கின ரேயிவர் கால மறிந்து
 பழையவர் காணு மெனுமய லார்கள்
 பஞ்சு பறந்திட நின்றவர் பந்த
 ரிடுமென வந்து பறையிட முந்த
 வேபிணம் வேக விசாரியுமென்று
 பலரையு மேவி முதியவர் தாமி
 ருந்த சவங்கழு வுஞ்சில ரென்று
 பணிதுகி றொங்கல் களப மணிந்து
 பாவகமே செய்து நாறு முடம்பை
 வரிசை கெடாம லெடுமென வோடி
 வந்திள மைந்தர் குனிந்து சுமந்து
 கடுகி நடந்து சுடலை யடைந்து
 மாண்ட வாழ்வென வாழ்வென நொந்து
 விறகிட மூடி யழல்கொடு போட
 வெந்து விழுந்து முறிந்து நிணங்க
 ளுருகி யெலும்பு கருகி யடங்கி
 யோர்படி நீறு மிலாத வுடம்பை
 நம்புமடி யேனை யினியாளுமே

சகலகலாவல்லிமாலை

(ராகம் - ராகமாலிகை)

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந்
தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாதுகொ
லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித்
தாகவுண் டாக்கும் வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

1

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை
தோய்தா நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள்
வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே
கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சமக்குங் கரும்பே
சகல கலாவல்லியே

2

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தெள்ளமு
தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ
லோவுளங்கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர்
கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே
சகல கலாவல்லியே

3

தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்வட நூற்கடலுந்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகலகலா வல்லியே

4

பஞ்சம் பிதந்தரு செய்யபொற்
 பாதபங் கேருகமென்
 நெஞ்சத் தடத்தல ராததென்
 னேநெடுந்தாட்கமலத்
 தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன்செந்
 நாவு மகமும்வெள்ளைக்
 கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

5

பண்ணும் பரதமுங் கல்வியுந்
 தீஞ்சொற் பனுவலும்யான்
 எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல்
 காயெழு தாமறையும்
 விண்ணும் புவியும் புனலுங்
 கனலும்வெங் காலுமன்பர்
 கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய்
 சகல கலாவல்லியே

6

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற்
 பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
 கூட்டும் படிநின் கடைக்கணல்
 காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
 தீட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா
 லமுதமுந் தெளிக்கும் வண்ணங்
 காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே
 சகல கலாவல்லியே

7

சொல்விற் பனமு மவதான
 முங்கவி சொல்லவல்ல
 நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள்
 வாய்நளினாசனஞ்சேர்
 செல்விக் கரிதன் றொருகால
 முஞ்சீதை யாமைநல்குங்
 கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே
 சகல கலாவல்லியே

8

சொற்கும் பொருட்டு முயிராமெய்து
 ஞானத்தின்றோற்றமென்ன
 நிற்கின்ற நினைநினைப்பவர்
 யார் நிலந்தோய் புழைக்கை
 நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ
 டரசன்ன நாணநடை
 கற்கும் பதாம்புயத் தாளே
 சகல கலாவல்லியே

9

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக
 மேற்பட்ட மன்னருமென்
 பண்கண்ட டளவிற்பணியச்செய்
 வாய்படைப்போன்முதலாம்
 விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்
 டேனும் விளம்பிலுன்போற்
 கண்கண்ட தெய்வ முளதோ
 சகல கலாவல்லியே.

10

- ஸ்ரீலக்ஷ்மி குமரகுருபர சுவாமிகள்

பராசக்தி

மாதா பராசக்தி வையமெலாம் நீ நிறைந்தாய்
 ஆதாரம் உன்னையல்லால் ஆரெமக்குப் பாரினிலே
 ஏதாயினும் வழிநீ சொல்வாய் எமதுமிரே
 வேதாவின் தாயே மிகப்பணிந்து வாழ்வோமே
 (மாதா பராசக்தி)

வாணி

வாணி கலைத்தெய்வம் மணிவாக்குதவிடுவாள்
 ஆணிமுத்தைப்போலே அறிவுமுத்து மாலையினாள்
 காணுகின்ற காட்சியாய்க் காண்டதெல்லாங் காட்டுவதாய்
 மாணுயர்ந்து நிற்பாள் மலரடிமே சூழ்வோமே

ஸ்ரீதேவி

பொன்னரசி நாரணனார் தேவி, புகழரசி
 மின்னு நவரத்தினம் போல் மேனி யழகுடையாள்
 அன்னையவள் வையமெலாம் ஆதரிப்பாள் ஸ்ரீதேவி
 தன்னீரு பொற்றாளே சரண்புகுந்து வாழ்வோமே(மாதா பரா

பார்வதி

மலையிலே தான்பிறந்தாள் சங்கரனை மாலையிட்டாள்
உலையிலே யுதி உலகக் கனல் வளர்ப்பாள்
நிலையில் உயர்ந்திருவாய் நேரே அவள் பாதம்
தலையிலே தாங்கித் தரணிமிசை வாழ்வோமே - மாதா பரா

இலக்குமி துதி

கமலை திருமறு மார்பன் மனைக்கிழத்தி
செங்கமலக் கையாய் செய்ய
சீமலை பசங்கழை குழைக்கும் வேனிலான்
தனையின்ற விந்தை தூய
அமுத கும்ப மலர்கரத்தாய் பாற்கடலுள்
அவதரித்தோய் அன்பர் நெஞ்சத்
திமிரம் அகன்றிட ஒளிரும் செழுஞ்சுடரே
எனத் துதிப்போர் சிந்தை சேர்வோய்

திருமகள் துதி

நித்தமுனை வேண்டி மனம்
நினைப்ப தெல்லாம் நீயாய்ப்
பித்தனைப்போல் வாழ்வதிலே
பெருமையுண்டோ? திருவே!
சித்தவறுதி கொண்டிருந்தார்
செய்கை யெல்லாம் வெற்றிகொண்டே
உத்தமநிலை சேர்வ ரென்றே
உயர்ந்த வேதமுரைப்ப தெல்லாம்
சுத்த வெறும் பொய்யோ! உ!
சுடர் மணியே ! திருவே!
மெத்த மையல் கொண்டு விட்டேன்
மேவிடுவாய், திருவே!

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்
பாதச் சிலம்பு பல்லிசை பாடப்
பொன்னரை ஞானும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழகு எறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
ஐந்து கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சில் குடி கொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெய்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பதக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டாத்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாய் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளத்தினில் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடாயு தத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தல மொரு நான்கும் தந்தெனக்கு அருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
ஐம்புலக்கதவை அடைப்பதும் காட்டி

ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
 கடையில் கழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி அதனில் கூடிய வசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
 சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
 எண்முக மாக இனிதெனக்கு அருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி
 கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தனை தெளிவித்து
 இருள் வெளி இரண்டிற்கு ஒன்றிடம் என்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத்து அழுத்தியென் செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தில் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டிச்
 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணு முற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி,
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

ஓம் சரவண பவ
கந்தர் கஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினை போம் துன்பம் போம் நெஞ்சிற்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையும்கைகூடும் நிமலர்அருள் கந்தர்
சஷ்டிகவசந்தனை

குறள் வெண்பா

அமரர் இடர் தீர் அமரம் புரிந்த

குமரனடி நெஞ்சே குறி

நூல்

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சீஷ்டருக்குதவும் செங்கதிரீ வேலோன்
பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாடக் கிண்கிணியாட
மையல் நடஞ் செய்யும் மயில் வாகனனார்
கையில் வேலால் எனைக் காக்க வென்று வந்து
வர வர வேலாயுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீரிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சீரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சநதியில் வருக
ரவண பவச ரரர ரரர
ரீவண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரவண வீரா நமோ நம
நிபவ சரவண நிற நிற நிறென
வசர வணப வருக வருக
அகரர் குடி கெடுத்த ஐயா வருக

என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங்குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டிலங்க
விரைந்தெனைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியுங்
கிலியும் செளவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற்றேன் முன் நித்தமும் ஒளிரும்
சண்முகன் நீயும் தனியொளி ஒவ்வும்
குண்டலியாஞ் சீவ குகன் தினம் வருக
ஆறுமுகமும் அணி முடியாரும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புகுவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மாப்பில்
பல்பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
முப்புரி நூலும் முத்தணி மாப்பும்
செப்பழ குடைய திருவயிறு உந்தியும்
துவண்ட மருங்கில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடையழகும் இணை முழந்தாளும்
திருவாடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
மிகுகுண மிகுமிகு மிகுகுண மிகுண
ரரரர ரரரர ரரர ரர
ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு டுடுடுடு
டகுடகு மிகுமிகு டங்கு மிங்கு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
எந்தனை யாளும் ஏகச் செவ்வ
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந்(து) உதவும்

லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா விநோதன் என்(று)
உன்திருவடியை உறுதியென்றெண்ணும்
என் தலை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டு கண்ணினைக் காக்க
விதி செவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
சேரள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிகள் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாரும் பருவேல் காக்க
வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்பெண் குறிகளை அயில் வேல் காக்க
பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
வட்டக் குதத்தை வடிவேல் காக்க
பணைத் தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முடிந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
கைகள் இரண்டும் கருணை வேல் காக்க
முன்கை இரண்டும் முரண் வேல் காக்க
பின்கை இரண்டும் பின்னவ விருக்க
நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை யாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க

முப்பால் நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழுதும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனைய வேல் காக்க
 ஏமத்தில் ஜாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீக்கி சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
 தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்ல பூதம் வலாட்டிகப் பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழைக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம்ம ராட்சதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இததுன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடனைவரும்
 விட்டாங்காரமும் மிகு பல பேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டாளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்தோடிட
 ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்
 நகமும் மயிரும் நீண்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பல கலசத்துடன்
 மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டிய பாவையும் ஓட்டிய செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓது மஞ்சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
 கால தூதர்கள் எனைக் கண்டால் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அகன்று புரண்டிட
 வாய்விட்ட டலற மதிக்கெட் டோடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கட்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டி உருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு விழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு சூப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
 விடுவிடு வேலை வெருண்டது ஓட
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந் தோட
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விஷங்கள் கடித்துயரங்கள்
 ஏறிய விஷங்கள் எளிதினில் இறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்
 சூலை சயம் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
 பக்கப் பிளவை படர் தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைதாள் சிலந்தி
 பற்குத்து அரணை பரு அரையாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
 நில்லா தோட நீயெனக் கருள்வாய்
 ஈரே முலகமும் எனக் குறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்
 உன்னைத் துதிக்க உன்திருநாமம்
 சரவண பவனே சைலொளி பவனே
 திரிபுரபவனே திக ழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவம் ஒழிபவனே
 அர்த்திரு மருகா அமரா வதியைக்
 காத்துக் தேவர்கள் கடுஞ் சிறைவிடுத்தாய்

கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 கர்த்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடுப்பனை அழித்த, இனிய வேல்முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர் காமத்துறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமரா
 ஆவின் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத்தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னாவிருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினேன் நாடினேன் ஆவிநன் பூதியை
 நேசமுடன் யான் நெற்றியில் அணியப்
 பாச வினைகள் பற்றறு நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புடன் இரட்சி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்த மெத்தாக வேலாயுதனார்
 சித்தி பெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலேன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
 வாழ்க வாழ்க என் வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பது உன்கடன்
 பெற்றவன் குறமகள் பெற்றவளாமே
 பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரியம் அளித்து
 மைந்தன் என் மீதுன் மனமகிழ்ந்தருளித்
 தஞ்சமென்றடியார் தழைத்திட அருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்

ஆசாரத்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேசமுடன் ஒரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் இதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத்தாறு உருக்கொண்டு
 ஓதியே ஜெயித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்னர் எண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றலார் எல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை அளித்திடும்
 நவமதன் எனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளும் ஈரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலான் கவசத்தடியை
 வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற்காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிப் பொடியாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வசத்துரு சங்கரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
 வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
 சூரபத்மாவைத் துணித்தகையதனால்
 இருபத்தேழ்வர்க் குவந்த முதனித்த
 குபேரன் பழனிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக்குழந்தை சேஷி போற்றி
 என்னைத் தடுத்தாட் கொள என்றனதுள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோரசே
 மயில் நடமிடுவோய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரணம் பவ ஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

அபிராமியம்மைப்பதிகம்

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதும் ஓர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையும் குன்றா இளமையும்
கழுபிணி இலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பும் அகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியமும் கோணாத கோலும் ஒரு
துன்ப மில்லாத வாழ்வும்
துய்ய! நின்பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்டரொடு கூட்டுக்கண்டாம்
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே
ஆதி கடவுளின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சகபாணி
அருள்வாமி அபிராமியே.

வள்ளலார் வாக்கு

ஒருமையுடன் நினது திருமலரடி நினைக்கின்ற
உத்தமர்தம் உறவு வேண்டும்
உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசுவார்
உறவு கலவாமை வேண்டும்
பெருமை பெறு நினது புகழ் பேச வேண்டும்
பொய்மை பேசாதிருக்க வேண்டும்
பெருநெறி பிடிதொழுக வேண்டும்
மதமான பேய் பிடியாதிருக்க வேண்டும்
மருவு பெண்ணாசையை மறக்க வேண்டும்
உனை மறவாதிருக்க வேண்டும்
மதி வேண்டும் நின் கருணை நிதி வேண்டும்
நோயற்ற வாழ்வு நான் வாழ வேண்டும்
தருமமிகு சென்னையிற் கந்த கோட்டத்துள்வளர்
தலமோங்கு கந்தவேளே
தண்முகத்துய்யமணி, எண்முகச்சைவமணி
சண்முகத் தெய்வமணியே !

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது

வாய்மையைச் சிறந்தவர்கள் அறிவர் (1/1/1)

எது நடக்க இருக்கிறதோ,

அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்?

எதற்காக நீ அழுகாய்?

எதை நீ கொண்டுவந்தாய், அதை நீ இழப்பதற்கு?

எதை நீ படைத்திருந்தாய் அது வீணாவதற்கு?

எதை நீ எடுத்தாய்க்கொண்டாயோ,

அது இழக்கத்தக்க எடுக்கப்பட்டது.

எதை கொண்டுவந்தாயோ,

அது இழக்கத்தக்க கொடுக்கப்பட்டது.

எது இன்ற உன்னுடையதோ

அது உன்னை மறந்துவிடுவதற்கு உடையது.

மற்றொருவன் அது வேறொருவருடையதாகும்.

“இதனை உலக நியதியும்,
எனது படைப்பின் சாரம்மையாகும்”

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் -





தோற்றம்
28.08.1946

மறைவு
09.01.2012



யாழ் அரியாலையைப் பிறப்பிடமாகவும்
இங்கிலாந்து போட்ஸ்மத்தை வாழ்விடமாகவும் காண்ட
திரு ஐயந்த குணதிலக அவர்களின் பிரியபத்தினி

அமரர். திருமதி **மகேஸ்வரி குணதிலக** அவர்கள்